

A kdo má rád liliputány

Kapitola 1

Rande na slepo

Aleš s Lenkou po pár setkáních došli ke vzájemné shodě, že už nastal čas více se poznat. Pár si našel na víkendový pobyt penzion nacházející se u řeky kousek za Prahou. Podle fotografie na internetu to bylo kouzelné místo, a navíc úplně na samotě. Oba se těšili, že se více poznají, místo nechal vybrat jí a když přijížděli autem, poznal že vybrala pěknou oblast a nebylo to ani moc daleko. Co kdyby to nevyšlo podle jejich představ a jeli ještě večer domů.

Byl rád, že přijala jeho nabídku, ale víme, jaké ženy mají rozmary a změny nálad jsou občas během chvíle.

To ovšem vůbec netušili, co je během pobytu potká.

Oba měli radost, že objevili poměrně levné, přitom hezké ubytování. Navíc s výhledem na řeku.

Při příjezdu je přivítal černý kocour, který se k nim lísal a Lenka ho hned začala hladit a drbat pod krkem, až předl, jak starý motor BMW. Penzion vypadal na první pohled dost opuštěně. Na terase zahlédli podivně vyhlížející uklízečku, která jim velmi neochotně ukázala vstup do

recepce. Ne každého to baví pracovat, když u toho musí koukat, jak si ostatní užívají.

V hale penzionu bylo příjemné teplo, možná až moc na to, že tam nikdo zatím nebyl. Po chvíli je přišel přivítat majitel, jeho obličej v mládí snad přešel traktor i s přívěsem, a to ještě asi couvl, ale soudit někoho podle toho, jak vypadá se nemá, jen ho potkat v noci, tak člověk po něm hodí peněženku i s mobilem, potom si lehne a dobrovolně umře. Měl divný přízvuk a oni mohli jen hádat, odkud ten člověk pochází.

Odvedl je do patra a pustil je do pokoje, malá koupelna se sprchou a místnost s velkou postelí pro dva, co víc si může člověk přát. Předal jim klíče a se slovy: Za chvíli se podává večerní menu je nechal o samotě.

Na malé ledničce vedle stolku stála láhev červeného vína a velká čokoláda pro hosty a okno bylo s výhledem na řeku, kde na druhém břehu byla rušná silnice na Prahu, ale zvuk se nedonesl přes hukot vody.

Odložím oblečení na věšák a už bos k ní přistoupím zezadu a obejmu jí rukama a koukám s ní z okna a v nose mě dráždí vůně jejích vlasů.

Celý se třesu na sex s ní, ale všechno má svůj čas. Bez slov stojíme u okna a vychutnáváme si přítomnost toho druhého.

Potom se otočila, pohleděla mi do očí a já poznal ten hřejivý pocit u srdce, co už dlouho ne. Jen mě políbila na

tvář a odešla se do koupelny převlíknout a nachystat na večeři. Celý vzrušený tam stojím a dá mi to hodně práce, nejít za ní a zeptat se, jestli nepotřebuje umýt záda. Radši koukám z okna na řeku, kde se na tmavé hladině honí větrem vlny a občas plave listí a mě napadne, co asi může v řece všechno ležet.

Vzrušení opadne, no sláva a jakmile za mnou zaslechnu, že už vychází z koupelny stačí jeden pohled na její bílý svetr, pod kterým krásně vynikají její velká prsa a je to zpět. Naštěstí dělala, že si toho nevšimla, ale bylo znát, že pohledem zavadilo o můj rozkrok a podle lesku v očích se na to těšila stejnou mírou.

Sejít do přízemí na večeři bylo pro mě utrpení, moje mysl byla někde úplně jinde, v hlavě mi tloukl permoník kladívky a do rytmu křičel jen Sex, Sex a Sex.

Dole bylo šero a místnost osvětlovalo jen pár světel na baru naproti dveřím na terasu, a kromě světla z krbu už jen svíce na stole. Intimní prostředí tak akorát, aby se zápory ztratili v šeru a klady vynikly v mihotavých plamenech ohně. Na stole najednou přistály desky s menu a ozvalo se: Co si budete přát? Ne že bych se lekl, ale kde nic, tu nic?

Hodím okem vedle stolu a tam stojí zamračený lilipután s pohledem, že by zabil orla za letu. Asi na něj zrovna vyšla směna a nehodilo se mu to do plánu. Vybrat jídlo je lepší nechat partnerku, to je vždy malé plus k prospěchu

a jídlo bylo hned na stole, oni snad předvídali, co si vybereme.

Až na jeden pár dvou žen u stolu v rohu místnosti, co se drželi za ruce a pořád si něco potichu povídali a jeden plešatý pán, co seděl sám a při popíjení ze sklenice sledoval přes okno řeku, tu bylo docela mrtvo.

Bar tu mají docela zásobený, výběr vín i tvrdého alkoholu. Na horní polici má majitel vystavené lahve, podle mě z dovolených. V jedné plave bílý červ, to bude mexická kořalka v další je hadí hlava, asi alkohol z Malajsie, nebo okolí a pár lahví, které ani nepoznám.

Na rovinu, kdo by si dal po jídle sklenku alkoholu, v které je naložený chlupatý pavouk?

Na konci řady stojí průzračná láhev a tam v destilátu plave modrá oční bulva i s nervem. Aleš navštívil pár zemí, jen tohle nedokázal nikam zařadit. Jiný kraj, jiný mrav, co naděláš, my tu jíme vepře, jinde jí žáby, někde je pochoutka ryba Fugu, každá země má to svoje.

Tipoval to na Brazílii, kdo ví.

Hudba potichu hrála, krb příjemně hřál a já přes stůl sledoval partnerku, co víc si může člověk přát. Jídlo do sebe házela pěkně rychle a bokem u toho koukala na mě a v tu chvíli mi to došlo, že kašlat na večeři, asi čekala v koupelně, že přijdu za ní.

S takovou rychlostí do sebe naházet jídlo se mi už dlouho nepovedlo a s nenuceným výrazem ve tváři se

zeptat, zda si radši nedáme kávu na pokoji byl pro mě pomalu neskutečný výkon se suchem v krku. Jen se jí zaleskl zrak a přikývla. To už mi hlava běžela na plné obrátky a já měl sto chutí utéct do kuchyně jim s tou kávou pomoci, aby nás moc dlouho nezdržovali.

Na pokoji už s kávou na stole a otevřenou lahví s rudým vínem nic nebránilo tomu, proč sem dvě osoby přijeli. Káva mi málem opačila krk a víno bylo vypité na kuráž během chvíličky a jen co se mi opřela o hrudník, už se moje ruce rozeběhly po jejím těle a přepadli jsme se smíchem na postel.

Svlékat si navzájem oblečení nám moc nešlo, touha byla na její i na mé straně asi vzájemná a než by spadla mince na zem, už tam leželi jak Adam s Evou.

Zkoumat tělo jeden druhého, na to nebyl moc čas. Tohle nebylo milování, možná až potom, tohle byla živočišná touha po sexu s tím druhým. Básník by napsal: Plni vášně při milování poznávali něžně jeden druhého a po nádherném a romantickém sexu si usnuli v náručí.

Tohle bylo jen zvuky trhání látky, občas proložené bolestným křiknutím a zvuky zpocených těl, narážejících do sebe.

Pak mi někdo ukradl hodinu života, můj mozek nestíhal pobrat ten sexuální vír a já ležel celý zpocený na zádech, její hlavu položenou na rameni a jednou rukou jí objímal a hladil po zádech. Naproti na stěně byl obraz od

Švabinského s názvem Splynutí duší a mě to přišlo docela zábavné, že zrovna tenhle obraz sem patří.

Koukám na něj a mlží se mi oči, mám rozmazané i okolí, že by to bylo tím sexem? Vínem to být nemohlo, jedna sklenička mě nemůže takhle opít, Lenka vedle mě už spí a já se snažím posadit, ale marná snaha. Zatočí se mi hlava a už se propadnu do spánku taky.

Aleš

Probudím se ráno, až když mě slunce svítí do obličeje, hlava mi třeští a ležím na zmuchlaném prostěradle, polštáře pohozené vedle postele a peřina až u okna pod roztrženou záclonou, co sotva drží na kousku. To musel být divoký sex večer, když vidím takový nepořádek, a to jsme měli jen jednu láhev vína, co nám dali jako dárek na přivítanou, když nás ubytovali.

Ležím na zádech, a ne, a ne si vybavit, co jsme večer dělali, opatrně se posadím, žaludek se mi zhoupne a mám co dělat to v sobě udržet. Pomalu se doplížím do sprchy a tam si ulevím na poslední chvíli. Proudý ledové vody mě jakž takž proberou a mě to začne pomalu myslet.

Na pokoji jsem sám, Lenka nikde a sex to asi nebyl, na zrcadle v koupelně je šmouha od krve a ona nikde. Co se to tu sakra stalo???

Snažím se to vybavit, ale mám prostě okno. Vezmu mobil do ruky a jak jí začnu volat, tak se ozve zpod peřiny pod oknem zvonění jejího mobilu. Něco se muselo stát, když tu není a nevzala si ani mobil. Hodím na sebe kalhoty a košili a vyrazím z pokoje jí hledat.

Na konci chodby vidím stát tlustého chlapa, bílé kalhoty a kostkovaný kabát, hlupák jeden, vypadá spíš jako řezník, asi zaspal dobu. Zavolám na něj a když chci udělat krok ven z pokoje, tak zakopnu o práh ve dveřích, a to mi zachránilo život. Jak jsem na něj zavola, tak se

prudce otočil, vytřeštil na mně oči a hodil po mě řeznický nůž.

Ležím na zemi, naražený nos a nade mnou rezonuje nůž ve dveřích a řezník se rozbíhá ke mně. Sakra, co se to tu děje, chci se nad tím zamyslet, ale naštěstí pud sebezáchovy zapracoval a já se odkulil do pokoje a jednou nohou na poslední chvíli zabouchl dveře. Ozve se rána, jak do nich narazilo jeho tělo z druhé strany a střenka nože se ztratila. Ještě že tak, budu mít čas si přerovnat v hlavě o co tu jde.

Ten člověk asi je nepřítel, vrčí za dveřmi jako pes, co chytil vzteklinu a bodá do dveří jako šicí stroj. No zeptat se ho nepůjdu, asi by mně nepustil ke slovu a jiné dveře tu nejsou, jen okno s výhledem na řeku. Utrhnu zbytek záclony a vykouknu ven. Poprchává studený déšť a kalná voda v řece temně hučí, pohled jak upoutávka z laciného hororu.

Po hromosvodu neslezu, když tu není a okap je dost daleko, tak hodím oko, jak je to hluboko dolů, třeba by to šlo doskočit na terasu, kudy jsme přišli. Dole pod oknem stojí lilipután v zelené pláštěnce, kouká nahoru na mně a ve tváři přiblíblý úsměv a rukama drží trojky vidle.

Zavolám na něj, že ty vidle drží obráceně, takhle s nimi nic neudělá, max se na ně někdo může napíchnout, ale žádná odezva, jen se začal ještě víc pochechtávat a jazykem si olizoval rty. To se mi snad jenom zdá, já